

[Himmelstrup.]

Nu er der jo ikke særlig Udsigt til Ændringer i disse Bestemmelser efter den socialdemokratiske Ordfører, det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersens Udtalelser. Det er for saa vidt mærkeligt, som den tidligere Finansminister altid sagde: Jeg erkender, at det er galt med denne høje Beskyttelse og disse indirekte Skatter, men jeg er nødt til at tage dem, for jeg kan jo ikke faa Venstres Støtte til at ændre det — det kunde han nu godt, hvis han havde strakt sig tilstrækkelig vidt —, og jeg har da et Hensyn at tage til de Konservative, der jo holder paa den meget høje Beskyttelse. Dette Hensyn er genstandslost i dette Øjeblik. Nu kan Finansministeren gennemføre, hvad han lyster, han kan følge den Anvisning, som det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen (Sorø A.) gav i tidligere Aar, og gennemføre omfattende Ændringer i den indirekte Beskatning, som er Genstand for disse Lovforslag. Nu kan vi se, om han gør det. Henvisningen til Skattelovskommissionen gælder til Wandsbeck; det er en af de Undskyldninger, som Protektionister altid har for ikke at opfylde tidligere givne Tilsagn.

Vi kan altsaa i Aar, som tidligere, ikke stemme for Forlængelsen af Toldloven af 15. Oktober 1932, fordi den er saa udpræget protektionistisk; i hvor høj Grad vil fremgaa af nogle Oplysninger, som Grosserer-Societetets Komité leverede Udvalget for nogle Aar siden. Finansministerens Administration har aldrig villet give ordentlige Oplysninger om dette Forhold, men de er tilvejebragt fra anden Side, og de viser Beskyttelsessatser, som andrager over 200 pCt. af Værdien, mellem 100 og 200 er ikke noget sjældent, og Hovedparten ligger mellem 50 og 100 pCt. Det er overordentlig høje Beskyttelsessatser, og det er sikkert, at Tolden paa disse Omraader paa visse Punkter er saa høj, at den i Virkeligheden forhindrer Importen af de paagældende Varer, f. Eks. fra Tyskland, saaledes at den skader os gennem Nedstemningen af Importen og indirekte gennem den deraf følgende Nedstemning af Eksporten efter det bestaaende dansk-tyske handelspolitiske Traktatsystem. Disse Toldsatser er altsaa meget høje. Det var en Mærkelighed. De blev gennemført i Oktober 1932, og de var i Virkeligheden Danmarks Svår paa Oslo-Konventionen, Oslo-Konventionen, som var blevet sluttet et lille Aar i Forvejen; og som den højtærede Udenrigsminister gik ind for med en saa voldsom Interesse, og som gik ud paa, at

nu skulde Skrankerne nedbrydes, Handels-samkvemmet fremmes, og saa svarede man fra dansk Side med at gennemføre en protektionistisk Toldlov af hidtil ukendt Art inden for det danske Samfund. De protektionistiske Partier her i Salen — og til dem maa man regne foruden Socialdemokratiet og de Konservative ogsaa Det radikale Parti — vil stemme for Loven ligesom før; de plejer at fremhæve, at Beskyttelsen her i Danmark er meget lav, og henviser til svenske Forhold. Der er det noget helt andet; den svenske Industri har en ganske anderledes høj Beskyttelse end den danske, siger man. Jeg har aldrig ment, at det var rigtigt, men under det Kor, der altid stiger op fra disse tre Partier, naar dette Spørgsmaal forhandles, er det vanskeligt at vinde Ørenlyd. For nogle Dage siden skrev Professor Ohlin, der har varetaget et Professur i Danmark for et Par Aar siden, og som kender danske og svenske Forhold overmaade nøje, en Artikel om Forholdet mellem den svenske og den danske Befolkning, hvem der er dygtigst af dem, og han kom her ind paa forskellige Omraader. I den Forbindelse skrev han ogsaa om den svenske Industri, hvordan den arbejdede under lidt større Forhold end den danske, og han føjede til: Svenske Industrimænds Evne til i det sidste Decennium at modstaa Protektionismens Fristelser og afvise Toldforhøjelser og deslige har jeg ofte beundret. I Sammenligning med den danske Industri nyder som bekendt den svenske en meget ubetydelig Beskyttelse mod udenlandsk Konkurrence og ønsker i Almindelighed ikke mere. Se, det er jo noget helt andet fra en Mand, der virkelig har Kendskab til Sagerne, end de Paastande, som fremkom fra konservativ, fra socialdemokratisk og ogsaa fra radikal Side angaaende dette Spørgsmaal tidligere.

Denne Toldlov kan vi derfor ikke stemme for. Nu maa vi jo se, om det virkelig er den højtærede Finansministers Mening at gennemføre hele Komplekset ganske uændret, eller om den højtærede Finansminister virkelig skulde følge i sin Forgængers Fodspor og foretage visse Ændringer. Det er ikke meget, der er sket, efter vor Mening ikke tilstrækkeligt, men noget har det været. Nu maa vi jo se, hvorledes det kommer til at ligge i Udvalget, og jeg vil gerne slutte med at sige, at vi fra vor Side er, som sagt, af den Opfattelse, at Statens løbende Udgifter skal dækkes af de løbende Indtægter, og de Love i dette Kompleks, som virkelig er